Резюме на Решение на Комисията

от 19 януари 2022 г.

за отхвърляне на нейната компетентност по смисъла на членове 1 и 4 от Регламент (ЕО) № 139/2004 на Съвета ([1])

(Дело C.1887 — Mediaset — член 265, покана за предприемане на действия)

(нотифицирано под номер C(2022) 307)

(текст от значение за ЕИП)

(2023/C 23/03)

(1) На 19 ноември 2021 г. Европейската комисия („Комисията“) получи покана за предприемане на действия в съответствие с член 265 от ДФЕС („покана за предприемане на действия“) от MFE — MEDIAFOREUROPE N.V., по-рано Mediaset N.V. („Mediaset“, Нидерландия), в която се отправя искане Комисията да реши дали е компетентна да разгледа планираната концентрация, засягаща Télévision Française 1 S.A. („TF1“, Франция) и Métropole Télévision S.A. („M6“, Франция) („сделката“).

1. СТРАНИТЕ И СДЕЛКАТА

(2) TF1 е под едноличния контрол на предприятие Bouygues S.A. („Bouygues“), което притежава дял от 43,7 % в TF1. Bouygues развива дейност в секторите на строителството, телекомуникациите и медиите. Основната дейност на TF1, извършвана пряко или чрез дъщерните му предприятия, е доставката на едро на телевизионни канали. TF1 извършва и други дейности, свързани с основната му дейност като телевизионен оператор, включително производство на аудио-визуално и кинематографично съдържание, придобиване на аудио-визуални права, маркетинг на рекламно пространство, редактиране и разпространение на DVD и музикални компактдискове, разработване на продукти на базата на антени и разработване на цифрови и интерактивни услуги.

(3) M6 е под едноличния контрол на RTL Group S.A. („RTL“), което притежава участие от 48,26 % в M6 и което от своя страна е под едноличния контрол на Bertelsmann SE Co.KGaA („Bertelsmann“), което притежава участие от 76,28 % в RTL. Основната дейност на M6, извършвана пряко или чрез дъщерните му предприятия, е доставката на едро на телевизионни канали. Освен това M6 извършва редица дейности, свързани с основната му дейност като телевизионен оператор, включително производство на аудио-визуално и кинематографично съдържание, придобиване на аудио-визуални права, маркетинг на рекламно пространство, редактиране и разпространение на DVD и музикални компактдискове, разработване на продукти на базата на антени и разработване на цифрови услуги. И накрая, M6 контролира радиогрупата RTL France, която притежава няколко лицензии за излъчване на радиопрограми във Франция и развива различни дейности, свързани с експлоатацията на тези радиоуслуги.

(4) [Описание на сделката]. След сделката Bouygues ще притежава приблизително 30 % от капитала на слятото предприятие, а Bertelsmann, чрез RTL, ще притежава приблизително 16 % от капитала на слятото предприятие.

2. ФАКТИТЕ И ПРОИЗВОДСТВОТО

(5) На 17 май 2021 г. TF1, M6, Bouygues и RTL обявиха, че са подписали споразумение за започване на изключителни преговори за сливане на дейностите на TF1 и M6. На 17 май 2021 г. Bouygues и RTL подписаха два меморандума за разбирателство. На 8 юли 2021 г. тези меморандуми за разбирателство бяха последвани от подписването на рамково споразумение между Bouygues и RTL и споразумение за бизнес комбинация между TF1 и M6 („споразуменията“). Bouygues и RTL се споразумяха също така за проект на акционерно споразумение (AC), което да бъде сключено при приключване на сделката.

([1]) ОВ L 24, 29.1.2004 г., стр. 1 („Регламент за сливанията“). Считано от 1 декември 2009 г., с Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС) бяха въведени някои промени, като например замяната на „Общност“ със „Съюз“ и „общ пазар“ с „вътрешен пазар“. В настоящото решение ще се използва терминологията от ДФЕС.

(6) На 29 октомври 2021 г. френският орган за защита на конкуренцията (ADLC) изпрати въпросник до няколко участници на пазара, сред които и Mediaset, като потърси мнението им относно сделката. Във въведението на въпросника ADLC посочи факта, че „[в]ъпросникът се отнася до предложеното сливане между TF1 и [M6]. [Слятото предприятие] е под едноличния контрол на [Bouygues]“. С оглед на това във въведението на допитването до участниците на пазара се посочва, че „[сделката] подлежи на одобрение от [ADLC], който във Франция е независимият административен орган, отговарящ за регулирането на конкуренцията“.

(7) На 19 ноември 2021 г. Mediaset изпрати на Комисията поканата за предприемане на действия. По-специално Mediaset твърди, че противно на заключението на ADLC, слятото предприятие ще бъде контролирано съвместно от Bouygues и Bertelsmann и следователно ще има съюзно измерение.

3. **СЪЮЗНО ИЗМЕРЕНИЕ**

3.1. **Правен контекст**

(8) По смисъла на член 4, параграф 1 от Регламента за сливанията Комисията има изключителна компетентност да оценява концентрации със съюзно измерение. В член 1 от Регламента за сливанията се определят два алтернативни набора от прагове за определяне дали дадена концентрация има съюзно измерение.

(9) По смисъла на член 1, параграф 2 от Регламента за сливанията концентрацията има съюзно измерение, когато i) общият световен оборот на всички участващи предприятия е повече от 5 милиарда EUR, и ii) общият оборот на територията на Съюза на всяко от най-малко две от засегнатите предприятия е повече от 250 милиона евро, освен ако всяко от засегнатите предприятия не постига повече от две трети от своя общ оборот на територията на Съюза в рамките на една-единствена държава членка.

(10) Концентрация, която не отговаря на праговете, определени в член 1, параграф 2 от Регламента за сливанията, има съюзно измерение по смисъла на член 1, параграф 3, когато: i) общият световен оборот на всички засегнати предприятия е повече от 2,5 милиарда евро, ii) във всяка от най-малко три държави членки общият оборот на всички засегнати предприятия е повече от 100 милиона евро, iii) във всяка от най-малко три държави членки, включени за целите на подточка ii), общият оборот на всяко от най-малко две от засегнатите предприятия е повече от 25 милиона евро и iv) общият оборот на територията на Съюза на всяко от най-малко две от засегнатите предприятия е повече от 100 милиона евро, освен ако всяко от засегнатите предприятия не постига повече от две трети от своя общ оборот на територията на Съюза в рамките на една и съща държава членка.

(11) За целите на определянето на компетентността засегнатите предприятия са тези, които участват в концентрация, т.е. сливане или придобиване на контрол, както е предвидено в член 3, параграф 1 от Регламента за сливанията ([2]).

(12) В контекста на придобиването на едноличен контрол засегнатите предприятия са както придобиващото предприятие така и предприятието, което е цел на придобиването ([3]).

(13) В контекста на придобиването на съвместен контрол върху новосъздадено съвместно предприятие, когато едно предприятие влага свое съществуващо дъщерно предприятие или друга търговска дейност, върху която преди това е упражнявало едноличен контрол, участващите предприятия са всяко едно от предприятията, които придобиват контрол над новосъздаденото съвместно предприятие. В този случай оборотът на съществуващото дъщерно предприятие или от търговската дейност, върху която преди това е упражняван едноличен контрол, представлява част от оборота на първоначалното предприятие майка ([4]).

([2]) Консолидирано известие относно компетентността на Комисията съгласно Регламента за сливанията (ОВ C 95, 16.4.2008 г., стр. 1), точка 129 („Консолидирано юрисдикционно известие“).

([3]) Консолидирано юрисдикционно известие, точка 134.

([4]) Консолидирано юрисдикционно известие, точка 139.

3.2. **Оборот**

(14) През 2020 г. Bouygues е реализирало световен оборот от 34,7 милиарда евро, оборот от [размер на оборота] милиона евро в Съюза и оборот от [размер на оборота] милиона евро във Франция. По този начин Bouygues реализира повече от две трети от общия си оборот в Съюза във Франция.

(15) През 2020 г. Bertelsmann е реализирало световен оборот от 17,3 милиарда евро, оборот от [размер на оборота] милиона евро в Съюза и [размер на оборота] милиона евро във Франция. По този начин Bertelsmann не реализира повече от две трети от общия си оборот в Съюза във Франция.

(16) През 2020 г. M6 е реализирало световен оборот от 1,274 милиарда евро, оборот от [размер на оборота] милиона евро в Съюза и оборот от [размер на оборота] милиона евро във Франция. По този начин M6 реализира повече от две трети от общия си оборот в Съюза във Франция.

(17) Комисията отбелязва, че независимо от това дали се вземат предвид оборотите на i) Bouygues и M6 или на ii) Bouygues и Bertelsmann, праговете, предвидени в член 1, параграф 2, букви а) и б), са превишени. Като се вземе предвид обаче само оборотът на Bouygues и на M6, сделката няма да има съюзно измерение, тъй като Bouygues и M6 реализират повече от две трети от оборота си в Съюза във Франция. Като се вземе предвид оборотът на Bouygues и Bertelsmann, сделката би имала съюзно измерение, тъй като Bertelsmann не реализира повече от две трети от оборота си в Съюза във Франция.

(18) Поради това е необходимо да се определи кои предприятия са засегнати от сделката.

3.3. **Предприятията, засегнати от сделката**

(19) ADLC и Bouygues считат, че слятото предприятие ще бъде под едноличния контрол на Bouygues ([5]). В този случай засегнатите предприятия ще бъдат Bouygues и M6 и концентрацията няма да има съюзно измерение.

(20) За разлика от това жалбоподателят твърди, че слятото предприятие ще бъде контролирано съвместно от Bouygues и Bertelsmann ([6]). В този случай засегнатите предприятия ще бъдат Bouygues и Bertelsmann ([7]) и концентрацията ще има съюзно измерение.

(21) За да се определи обхватът на предприятията, засегнати от сделката, първо е необходимо да се определи естеството на контрола, който ще бъде упражняван върху слятото предприятие.

3.3.1. *Естество на контрола върху слятото предприятие*

3.3.1.1. Въведение относно управленската структура на слятото предприятие

(22) След сделката Bouygues ще притежава приблизително 30 % от капитала на слятото предприятие, а Bertelsmann, чрез RTL, ще притежава приблизително 16 % от капитала на слятото предприятие.

(23) По отношение на общото събрание на слятото предприятие („общото събрание“), в член 2.5 от АС се предвижда, че преди всяко общо събрание Bouygues и Bertelsmann постигат съгласие за обща позиция по всички точки от дневния ред. В случай на несъгласие Bertelsmann по принцип трябва да гласува в съответствие с указанията на Bouygues.

([5]) Вж. анализа на ADLC от 3 декември 2021 г. на приложимостта на Регламента за сливанията към сделката, стр. 7 и коментарите на Bouygues, приложение 1, стр. 7.

([6]) Покана за предприемане на действия, стр. 2—5.

([7]) Включително M6.

(24) Съветът на директорите на слятото предприятие („Съветът на директорите“) ще се състои от 12 членове. Bouygues ще има право да назначава 4 директори, включително главния изпълнителен директор (ГИД) и председателя на Съвета на директорите ([8]), и да предлага 2 независими директори. Bertelsmann ще има право да назначава 2 директори, включително заместник-председателя на Съвета на директорите, и да предлага [брой независими директори, предложени от Bertelsmann]. В съответствие с член 2.1.4 от АС решенията на Съвета на директорите се приемат с мнозинство от подадените гласове. При равен брой гласове ГИД има решаващ глас. В член 2.1.2 от АС се предвижда, че Bouygues и Bertelsmann ще трябва да постигнат съгласие за обща позиция по всички точки от дневния ред на Съвета на директорите. В случай на несъгласие Bertelsmann по принцип трябва да гласува в съответствие с указанията на Bouygues.

3.3.1.2. Аргументи на Mediaset

(25) Mediaset счита, че слятото предприятие ще бъде контролирано съвместно от Bouygues и Bertelsmann поради следните причини.

(26) Първо, жалбоподателят твърди, че структурата на сделката води до заключението, че Bouygues и Bertelsmann ще имат съвместен контрол върху слятото предприятие. По-специално според Mediaset Bouygues няма да може да контролира еднолично слятото предприятие, тъй като то ще контролира само 30 % от акционерния капитал на слятото предприятие. Mediaset посочва, че след сключването на сделката Bertelsmann (чрез RTL) ще притежава 16 % от капитала на слятото предприятие. Следователно Bertelsmann ще бъде вторият по големина акционер в слятото предприятие.

(27) Второ, жалбоподателят твърди, че Bertelsmann ще бъде ключов и стратегически акционер на слятото предприятие. Mediaset счита, че от интервю с Thomas Rabe, председател и генерален директор (ГИД) на Bertelsmann, и Olivier Roussat, генерален директор (ГД) на Bouygues, е видно по-специално, че Bouygues и Bertelsmann считат, че са дългосрочни партньори със споделени възгледи за пазарите ([9]). Това е отразено в презентация пред инвеститорите, на която TF1 и M6 са заявили, че RTL ще остане дългосрочен стратегически акционер ([10]). Според Mediaset това се доказва и от прилагането на съгласувани действия по смисъла на член L.233-10 от френския Търговски закон ([11]). Освен това наличието на такива съгласувани действия е показател, използван от ADLC при оценката на естеството на контрола, упражняван от едно или повече предприятия върху друго предприятие ([12]).

(28) Трето, жалбоподателят счита, че Bertelsmann ще бъде представено в значителна степен в управителните органи на слятото предприятие ([13]). Mediaset отбелязва, че първият ГИД на слятото предприятие ще бъде г-н Nicolas de Tavernost, настоящият председател на M6. Mediaset отбелязва също, че броят на директорите, предоставен на Bouygues и на Bertelsmann поотделно (според Mediaset съответно четирима и двама директори), не позволява на Bouygues или на Bertelsmann да действат самостоятелно, тъй като Съветът на директорите ще се състои от 12 директори ([14]).

(29) Накрая, Mediaset твърди, че Bouygues и Bertelsmann са се споразумели за обща стратегия, както се потвърждава от прессъобщението и от презентациите за инвеститорите ([15]).

3.3.1.3. Аргументи на ADLC и Bouygues

(30) ADLC и Bouygues считат, че сделката е структурирана по такъв начин, че да се гарантира, че Bouygues има едноличен контрол върху слятото предприятие ([16]).

([8]) Първият ГИД на слятото предприятие ще бъде Nicolas de Tavernost, настоящият председател на M6.
([9]) Покана за предприемане на действия, стр. 3.
([10]) Покана за предприемане на действия, стр. 3.
([11]) Покана за предприемане на действия, стр. 3.
([12]) Покана за предприемане на действия, стр. 3.
([13]) Покана за предприемане на действия, стр. 3.
([14]) Покана за предприемане на действия, стр. 3—4.
([15]) Покана за предприемане на действия, стр. 4.
([16]) Вж. анализа на ADLC от 3 декември 2021 г. на приложимостта на Регламента за сливанията по отношение на сделката, стр. 7 и отговора на Bouygues на искането на Комисията за коментари („коментари на Bouygues“), приложение 1, стр. 4.

(31) По отношение на общото събрание Bouygues подчерта, че съгласно член 2.5 от АС Bouygues и Bertelsmann ще трябва да се консултират помежду си преди всяко общо събрание, за да се опитат да определят обща позиция по всяка точка от дневния ред. В случай на несъгласие между Bouygues и Bertelsmann предложената от Bouygues позиция ще има предимство и Bertelsmann ще бъде длъжно да гласува в подкрепа на исканите от Bouygues решения ([17]). Анализът на процента на участие в общите събрания на TF1 и M6 в миналото би довел до заключението, че комбинираното право на глас на Bouygues и Bertelsmann ще даде на двете предприятия *de facto* мнозинство на общите събрания.

(32) Що се отнася до Съвета на директорите, Bouygues отбелязва, че в член 2.1.1 от АС се предвижда, че Съветът на директорите на слятото предприятие ще се състои от 12 членове, половината от които ще бъдат назначени от Bouygues, включително неговия председател с решаващ глас ([18]).

(33) Подобно на подготовката на общите събрания, Bouygues посочва, че АС включва изискване за съгласуване между Bouygues и Bertelsmann преди всяко заседание на Съвета на директорите ([19]). В случай на несъгласие между Bouygues и Bertelsmann предложената от Bouygues позиция ще има предимство и Bertelsmann трябва да приведе своето гласуване в съответствие с гласуването на Bouygues ([20]). Bertelsmann може да се отклони от позицията на Bouygues само при изключителни обстоятелства. По-специално в член 2.1.2 от АС се предвижда, че Bertelsmann няма да бъде задължено да следва позицията на Bouygues, ако Bertelsmann или някой от неговите представители в Съвета на директорите счита, че решението би било незаконосъобразно или несъвместимо с корпоративните интереси на слятото предприятие ([21]). Освен това Bouygues заявява, че член 2.1.4 съдържа списък с области, по отношение на които Bertelsmann няма да е длъжно да приведе своето гласуване в съответствие с позицията на Bouygues, но това следва да се отнася само до извънредни решения, които могат да засегнат стойността на слятото предприятие и имат за цел да защитят интересите на миноритарен акционер ([22]).

(34) Накрая, Bouygues посочва, че ще контролира еднолично всички стратегически решения на слятото предприятие, включително бизнес плана и бюджета, инвестициите и назначаването на управителите. В това отношение Bouygues подчертава, че фактите, на които се позовава Mediaset, за да заключи, че съществува обща стратегия между Bouygues и Bertelsmann, се основават на прессъобщения, които не съдържат цялото съдържание на споразуменията и на АС ([23]).

3.3.1.4. Оценка на Комисията

(A) Правен контекст

(35) В Консолидираното юрисдикционно известие се установява, че съвместен контрол е налице, когато две или повече предприятия или лица имат възможност да упражняват решаващо влияние върху друго предприятие. Под решаващо влияние Комисията обикновено има предвид правомощието да се блокират решения, които определят стратегическото търговско поведение на дадено предприятие. Следователно предприятията, които придобиват съвместен контрол върху друго предприятие, трябва да постигнат общо споразумение, с което да определят търговската политика на съвместното предприятие, и трябва да си сътрудничат ([24]).

(36) Комисията използва няколко критерия, за да определи наличието на съвместен контрол.

(37) Въпреки че може да има съвместен контрол, при който две предприятия имат равни права на глас или права за назначаване в органите за вземане на решения, Комисията не счита това за необходимо условие. Следователно може да е налице съвместен контрол дори когато няма равенство между двете предприятия майки по отношение на гласовете или представителството в органите за вземане на решения. Такъв по-специално е случаят, когато миноритарни акционери имат допълнителни права, които им позволяват да налагат вето върху решения, които са съществени за стратегическото конкурентно поведение на съвместното предприятие ([25]). Правата на вето, които пораждат съвместен контрол, обикновено се отнасят до решения по въпроси като бюджета, бизнес плана, големите инвестиции или назначаването на висшето ръководство.

([17]) Коментари на Bouygues, приложение 1, стр. 3.
([18]) Коментари на Bouygues, приложение 1, стр. 6.
([19]) Коментари на Bouygues, приложение 1, стр. 7.
([20]) Коментари на Bouygues, приложение 1, стр. 7.
([21]) Коментари на Bouygues, приложение 1, стр. 4.
([22]) Коментари на Bouygues, приложение 1, стр. 7—8.
([23]) Коментари на Bouygues, приложение 1, стр. 9.
([24]) Консолидирано юрисдикционно известие, точка 62.
([25]) Консолидирано юрисдикционно известие, точка 65.

(38) Освен това Комисията счита, че съвместното упражняване на правата на глас може да доведе до съвместен контрол. По този начин дори в отсъствието на специфични права на вето две или повече предприятия, които получават миноритарни дялове в друго предприятие, могат да придобият съвместен контрол ([26]). Това може да стане, например, когато миноритарните акционери осигуряват заедно начина за контрол над предприятието, което е цел на придобиването. Такова съгласуване може да произтича от правно обвързващо споразумение или да бъде доказано въз основа на фактически обстоятелства, по-специално когато между миноритарните акционери съществуват силни общи интереси ([27]).

(39) Накрая, Комисията взема предвид други фактори, включително наличието на решаващ глас ([28]). За да съществува съвместен контрол, не трябва да има решаващ глас само за едно предприятие майка, тъй като това ще доведе до едноличен контрол на предприятието, притежаващо решаващия глас ([29]). Възможно е обаче да има съвместен контрол, ако на практика значението и ефективността на този решаващ глас са ограничени ([30]).

(Б) Права на вето на Bertelsmann в слятото предприятие

(40) Както е обяснено в точки (22)—(24) по-горе и освен ако не е предвидено друго, Bertelsmann ще трябва да гласува по същия начин като Bouygues както на заседанието на Съвета на директорите, така и на общото събрание.

(41) При изключителни обстоятелства в член 2.1.4 от АС се предвижда механизъм, който позволява на Bertelsmann [...] по отношение на определен брой области ([31]) да гласува против дадено предложение. Комисията счита, че този механизъм е подобен на правото на вето на Bertelsmann върху тези области. [Подробности за АС] ([32]). По този начин Bertelsmann ще има право на вето по отношение на областите, изброени в член 2.1.4 от АС.

(42) На първо място, член 2.1.4 от АС съдържа списък с области, по отношение на които Bertelsmann по изключение ще има право на вето. То се отнася по-специално до изменението на устава, смяната на одитори, всяка промяна в политиката за разпределяне на дивиденти, всяка промяна в правилата за управление, всяко увеличение на акционерния капитал, значителното увеличаване на дълга и ангажимента на слятото предприятие към всяка нова стопанска дейност, която не попада в неговия предмет на дейност. По отношение на тези права на вето Комисията отбелязва, че в съответствие с точка 66 от Консолидираното юрисдикционно известие тези области не засягат стратегическите решения на слятото предприятие. Правото на вето на Bertelsmann се прилага за области, свързани със съществуването на слятото предприятие, и следователно само по себе си не може да му предостави съвместен контрол върху слятото предприятие. По-скоро тези права на вето съответстват на правата, които обикновено се предоставят на миноритарните акционери с цел защита на техните финансови интереси като инвеститори в съвместното предприятие.

(43) Член 2.1.4 от АС също така предоставя на Bertelsmann права на вето по отношение на някои видове инвестиции. По-специално Bertelsmann си запазва правото да не следва предложението на Bouygues по отношение на i) инвестиции, продажба или придобиване на акции, стопански дейности и активи в размер над [размер на прага] EUR за сделка, ii) всяко придобиване на права върху аудио-визуално съдържание, надвишаващо [размер на прага] EUR за сделка за година, iii) всяко споразумение за търговско разпространение, надвишаващо [размер на прага] EUR за сделка за година, iv) създаването на съвместно предприятие или партньорство, или друга гаранция, за сума, надвишаваща [размер на прага] EUR, и всяко започване на съдебен спор относно сума, надвишаваща [размер на прага] EUR. В това отношение Комисията отбелязва, че праговете, определени в АС, никога не са били превишавани от M6 и са били превишавани изключително рядко от TF1 през последните десет години ([33]). Следователно правата на вето на Bertelsmann не са от такова естество, че да могат да му предоставят право на вето върху нормалното извършване на дейността на слятото предприятие. Като се имат предвид определените суми, тези права на вето съответстват на правата, които обикновено защитават миноритарните акционери.

([26]) Консолидирано юрисдикционно известие, точка 74.
([27]) Консолидирано юрисдикционно известие, точки 74—76.
([28]) Консолидирано юрисдикционно известие, точка 82.
([29]) Консолидирано юрисдикционно известие, точка 82.
([30]) Консолидирано юрисдикционно известие, точка 82.
([31]) Това задължение не обхваща независимите директори, предложени от Bouygues или Bertelsmann.
([32]) Френски Търговски закон, член L.225-37.
([33]) Bouygues потвърждава, че тези прагове са били превишавани само три пъти от 2011 г. насам от TF1 и никога не са били превишавани от M6. Освен това в отговор на RFI 1 Bouygues потвърди, че когато е уместно, консолидирането на данни за минали периоди между групите TF1 и M6 не води до по-нататъшно превишаване на праговете, определени в член 2.1.4 (вж. RFI 1, отговор на въпрос 2 и приложението). Поради това Комисията счита, че праговете са достатъчно високи, за да не предоставят на Bertelsmann право на вето върху стратегическите решения на слятото предприятие.

(44) Следователно с оглед на гореизложеното Комисията счита, че поради правата на вето, посочени в член 2.1.4 от АС, Bertelsmann няма да упражнява съвместен контрол върху слятото предприятие.

(45) Първият ГИД на слятото предприятие ще бъде назначен от Bouygues и Bertelsmann ([34]). Той ще бъде един от четиримата членове на Съвета на директорите, назначени от Bouygues. По време на периода на блокиране ([35]) Bouygues може, след обсъждане с Bertelsmann, но без последното да има право на вето върху окончателното решение, да освободи ГИД на слятото предприятие. Що се отнася до назначаването на бъдещи ГИД, Bouygues ще трябва да предложи списък с [...] кандидати [...]. Bertelsmann ще може да наложи вето на един от кандидатите от списъка ([36]). Следователно Bouygues ще има последната дума при избора [на ГИД], освен ако Bertelsmann не счита, че по отношение на кандидата са налице сериозни опасения от етично естество ([37]). […] ([38]). От това следва, че както по време на периода на блокиране, така и след него Bouygues ще има последната дума по отношение на назначаването и освобождаването от длъжност на ГИД на слятото предприятие. Bertelsmann ще има право на вето само върху [...] и върху назначаването на кандидат, за когото Bertelsmann счита, че са налице сериозни опасения от етично естество. Освен това Bertelsmann няма да има право на вето върху освобождаването от длъжност на ГИД. По този начин правото на вето на Bertelsmann в процеса на назначаване на ГИД на слятото предприятие наподобява право на консултиране, съвместимо с правата, които обичайно се предоставят за обикновена защита на интересите на миноритарните акционери. Комисията също така отбелязва, че Bouygues ще може незабавно да отстрани първия ГИД на слятото предприятие.

(46) Поради това Комисията счита, че поради участието му в назначаването и уволнението на ГИД на слятото предприятие Bertelsmann няма да упражнява съвместен контрол върху слятото предприятие.

(47) Що се отнася до бизнес плана и бюджета, Комисията отбелязва, че с член 2.2.1 от АС се създава одитен комитет, отговарящ за изготвянето на бюджета и бизнес плана, който ще се състои от директор, назначен от Bouygues, и директор, назначен от Bertelsmann ([39]). [Bouygues и Bertelsmann ще постигнат споразумение по първия бизнес план] ([40]). Освен това бъдещите бизнес планове, срещу които Bertelsmann може да възрази само ако счита, че последните са несъвместими с корпоративния интерес на слятото предприятие ([41]), ще трябва да са съобразени с целите относно приходи, полезни взаимодействия и инвестиции, договорени между Bouygues и Bertelsmann [...] ([42]). По този начин [що се отнася до бъдещите бизнес планове, Bouygues ще може да наложи решението си на Съвета на директорите поради решаващия си глас] ([43]). Тези бъдещи бизнес планове и бюджети представляват стратегически решения на слятото предприятие.

(48) Следователно Комисията счита, че поради механизма за обсъждане и приемане на бъдещите бизнес планове и бюджети на слятото предприятие Bertelsmann няма да упражнява съвместен контрол върху слятото предприятие.

(49) Поради това Комисията отбелязва, че Bertelsmann няма право на вето върху стратегическите решения на слятото предприятие.

(B) Съвместно упражняване на правата на вето

(50) Що се отнася до общите събрания, с изключение на запазените области, посочени в член 2.1.4 от АС (разгледани в точки (42)—(44) по-горе), Bertelsmann няма да може да се противопоставя на Bouygues.

([34]) АС, член 2.3.
([35]) В член 3.2 от АС се предвижда, че — освен в изключителни случаи — Bertelsmann ще трябва да запази дяловете си в слятото предприятие за [определен срок] („период на блокиране“).
([36]) АС, член 2.3.
([37]) АС, член 2.1.2.
([38]) АС, член 2.3.
([39]) АС, член 2.2.1.
([40]) АС, член 2.2.1. Освен това в отговора си на искането за информация на RFI 1 Bouygues потвърди, че споразуменията дават възможност на Bouygues да измени бизнес плана в краткосрочен план и да отмени първия бюджет (вж. RFI 1, отговор на въпрос 5. буква б).
([41]) АС, член 2.1.2.
([42]) АС, член 2.2.1.
([43]) Вж. точка (61) по-долу.

(51) По отношение на Съвета на директорите обаче, в допълнение към запазените области, посочени в член 2.1.4 от АС, и назначаването на ГИД на слятото предприятие (разгледано в точки (42)—(46) по-горе), Bertelsmann има право да възрази срещу всяко решение, което Bertelsmann счита за незаконно или несъвместимо с корпоративния интерес на слятото предприятие (член 2.1.2 от АС).

(52) Изключението във връзка с корпоративния интерес, предвидено в член 2.1.2 от АС, не подлежи на специални условия. Както обаче беше обяснено от Bouygues, i) изключението във връзка с корпоративния интерес е обичайно и не е специфично за аудио-визуалния сектор, като ii) се предвижда то да се прилага само в извънредни ситуации, iii) тъй като целта му е да се избегне личната гражданска и/или наказателна отговорност на назначените от Bertelsmann директори ([44]). В резултат на това Комисията счита, че изключението във връзка с корпоративните интереси е ограничено по отношение на материалния си обхват.

(53) От това следва, че съгласно условията на АС Bertelsmann няма да може *de jure* да упражнява решаващо влияние върху слятото предприятие. Комисията обаче трябва да прецени дали съвместното упражняване на правата на глас би могло да съществува и *de facto*.

(54) Комисията отбелязва, че Bertelsmann притежава ноу-хау в аудио-визуалния сектор, което надхвърля дейностите на слятото предприятие. Освен това дори да се предположи, че Bertelsmann не може да наложи позицията си, Bouygues и Bertelsmann ще трябва да се опитат да постигнат съгласие по обща позиция за гласуване преди всяко заседание на Съвета на директорите или на общото събрание на слятото предприятие. С оглед на това Bouygues и Bertelsmann могат да действат като един субект в органите за вземане на решения на слятото предприятие. Освен това първият ГИД на слятото предприятие ще продължи да изпълнява редица роли в рамките на Bertelsmann ([45]).

(55) Комисията обаче отбелязва, че Bouygues притежава собствени познания в аудио-визуалния сектор и няма да зависи от Bertelsmann в това отношение. Освен това Bertelsmann няма да има значителни търговски отношения със слятото предприятие ([46]). Накрая, Bouygues си запазва правото да отстрани ГИД от слятото предприятие, без Bertelsmann да може да се противопостави на това.

(56) От това следва, че няма доказателства в подкрепа на наличието на силни общи интереси между Bouygues и Bertelsmann.

(57) При липсата на такива общи интереси Комисията счита, че евентуалното възникване на променящи се съюзи между миноритарни акционери обикновено изключва допускането за *de facto* съвместен контрол. В настоящия случай Комисията отбелязва, че е възможно Bouygues и други миноритарни акционери да гласуват по начин, който противоречи на позицията на Bertelsmann, както в Съвета на директорите, така и в общото събрание.

(58) Освен това Комисията отбелязва, че в случай на несъгласие между Bouygues и Bertelsmann последното е длъжно да запази дяловите си участия само по време на периода на блокиране ([продължителност на периода на блокиране]). В края на този период Bertelsmann ще може да продаде акциите си, като предостави на Bouygues право на предпочтително изкупуване на [размер на участията] от акциите. Останалата част от акциите може да бъде продадена свободно [при условие че изборът на купувача не поражда опасения относно конкуренцията]. Следователно Комисията счита, че в случай на несъгласие съществуването на слятото предприятие няма да бъде засегнато.

(59) Поради това Комисията стига до заключението, че споразуменията и АС не водят до *de facto* съвместно упражняване на правата на глас в слятото предприятие.

(Г) Наличие на решаващ глас

([44]) Вж. RFI 1, отговор на въпрос 1.

([45]) Покана за предприемане на действия, стр. 3.

([46]) В отговора си на RFI 1 Bouygues потвърждава, че се предвижда вътрешногруповите отношения между M6 и Bertelsmann да бъдат прекратени (вж. RFI 1, отговор на въпрос 4, буква б). Bouygues обаче подчертава, че слятото предприятие, както и всяко друго предприятие, може да се снабдява със съдържание или услуги от дъщерните предприятия на Bertelsmann при пазарни условия.

(60) При всяко положение в точка 82 от Консолидираното юрисдикционно известие се предвижда, че наличието на съвместен контрол означава, че не се дава решаващ глас на едно от предприятията майки, тъй като това би довело до едноличен контрол от страна на предприятието с решаващ глас.

(61) В настоящия случай Bouygues ще контролира половината от Съвета на директорите, включително ГИД ([47]), който ще има решаващ глас. В този смисъл гласуването на Bertelsmann не изглежда необходимо, за да се приеме позиция на Bouygues в Съвета на директорите, освен ако не става дума за запазени области по смисъла на член 2.1.4 от АС (които не могат да предоставят съвместен контрол). По същия начин на общото събрание Bertelsmann ще може да се противопостави на позицията на Bouygues само във връзка със запазените области по смисъла на член 2.1.4 от АС (които не могат да предоставят съвместен контрол).

(62) Следователно вследствие на решаващия глас на Bouygues Bertelsmann няма да има съвместен контрол върху слятото предприятие.

(Д) Едноличен контрол върху слятото предприятие

(63) Както е посочено по-горе, Комисията отбелязва, че Bouygues ще има правомощието да назначава половината от Съвета на директорите на слятото предприятие. Съгласно разпоредбите на френския Търговски закон ([48]) ГИД на слятото предприятие, който ще бъде назначен от Bouygues, ще има решаващ глас в случай на безизходица. В този смисъл Bouygues ще може да налага своите решения на Съвета на директорите на слятото предприятие. Комисията отбелязва, че тези права предоставят на Bouygues едноличен контрол върху слятото предприятие.

(64) Освен това съгласно разпоредбите на член 2.5 от АС и с изключение на областите, запазени по смисъла на член 2.1.4 от АС (които не могат да предоставят съвместен контрол), Bertelsmann ще трябва да гласува на общите събрания по начина, по който гласува Bouygues. В този смисъл Bouygues ефективно ще контролира около 46 % от правата на глас на общото събрание на слятото предприятие. Според консолидираните статистически данни за минали периоди, представени от Bouygues, това представлява повече от половината от действително представените на общото събрание права на глас ([49]). В резултат на това Комисията отбелязва, че Bouygues също така ще упражнява *de facto* едноличен контрол върху слятото предприятие. Следната таблица показва консолидираните статистически данни за минали периоди относно процента на участие в общите събрания на TF1 и M6 от 2019 г. насам.

Таблица 1

Консолидирани статистически данни за минали периоди относно процента на участие в общите събрания на TF1 и M6

Година	Консолидиран процент на участие	Очакван процент на дяловото участие на Bouygues	Дялово участие на Bouygues спрямо общия консолидиран процент на участие
2021	[...] %	46 %	[Повече от половината] %
2020	[...] %	46 %	[Повече от половината] %
2019	[...] %	46 %	[Повече от половината] %

Източник: Отговор на Bouygues на RFI 1, въпрос 3

([47]) Общият съд на Европейския съюз вече постанови, че за целите на Регламента за сливанията независимите представители, назначени от акционер, неизбежно ще вземат предвид гледната точка на лицето, което ги назначава (вж. решение на Общия съд на Европейския съюз от 23 февруари 2006 г. по дело T-282/02 Cementbouw Handel & Industrie/Комисия, точка 74). При липсата на доказателства за противното Комисията счита, че двамата независими членове на управителния съвет на слятото предприятие, назначени от Bouygues, ще действат в съответствие с интересите на Bouygues.

([48]) Френски Търговски закон, член L.225-37.

([49]) Вж. RFI 1, отговор на въпрос 3.

(65) Поради това Комисията счита, че Bouygues ще има самостоятелен контрол върху слятото предприятие както от правна, така и от фактическа гледна точка.

(E) Заключение относно естеството на контрола върху слятото предприятие

(66) Поради гореизложените причини Комисията счита, че слятото предприятие ще бъде контролирано изключително от Bouygues.

3.3.2. *Заключение относно предприятията, засегнати от сделката*

(67) Комисията счита, че поради изключителния характер на контрола на Bouygues върху слятото предприятие предприятията, засегнати от сделката, са Bouygues (включително TF1) като придобиващо предприятие и M6 като предприятие, което е цел на придобиването.

3.4. **Заключение относно съюзното измерение на сделката**

(68) Тъй като както Bouygues, така и M6 реализират повече от две трети от оборота си във Франция, Комисията счита, че сделката не представлява концентрация със съюзно измерение.

4. **ЗАКЛЮЧЕНИЕ**

(69) Комисията не е компетентна да оцени сделката.

(70) Настоящото решение се съобщава на Mediaset и се публикува в *Официален вестник*, с изключение на всякаква поверителна информация или търговски тайни.